U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobkyně: **O.PO.RA, odborová organizace** (dříve Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, právní nástupce Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu pracovníků státních orgánů a organizací, dříve též Základní odborové organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk), zastoupená JUDr. Radkem Rozmánkem, advokátem, se sídlem Švédská 2, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2011, č. j. MK 16651/2011 OPP, sp. zn. MK-S3186/2011 OPP, ve věci námitky podjatosti uplatněné žalobkyní proti soudcům senátu 10 A Městského soudu v Praze,

takto:

Soudci senátu 10 A Městského soudu v Praze Mgr. Jana Brothánková, Mgr. Jan Kašpar, JUDr. Ing. Viera Horčicová **nejsou** v řízení o žalobě proti označenému rozhodnutí žalovaného vedeném pod sp. zn. 10 A 126/2011 - 39, **vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 22. 3. 2011, č. j. MK 16651/2011 OPP, sp. zn. MK-S3186/2011 OPP, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí Národního památkového ústavu ze dne 23. 2. 2011, č. j. NPÚ 302/1375/2010. Tímto rozhodnutím byla prvostupňovým orgánem částečně odmítnuta žádost žadatelky o informace - vydání protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce provedené u prvostupňového orgánu k dodržování zákazu dětské práce.

Žalobkyně (resp. její právní nástupkyně O.PO.RA, odborová organizace, o jejímž právním nástupnictví žalobkyně je soud obeznámen ze své úřední činnosti, např. z řízení probíhajícího pod sp. zn. 3 As 20/2011) podala dne 23. 2. 2012 námitku podjatosti vůči soudcům senátu 10 A, a to z důvodu, že *„tento senát porušuje rovnost účastníků před zákonem a zvýhodňuje žalované orgány veřejné moci – viz řízení 10 A 344/2011, a to dokonce prokazatelně nepravdivými tvrzeními, za které se žalobkyně domáhá náhrady škody podle*

zákona č. 82/1998 Sb.“ Žalobkyně dále uvedla, že se o důvodech podjatosti dozvěděla dne 16. 2. 2012 doručením rozsudku sp. zn. 10 A 355/2011.

Krajský soud předložil spis sp. zn. 10 A 126/2011 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti s vyjádřeními všech členů senátu 10 A (Mgr. Jana Brothánková, Mgr. Jan Kašpar, JUDr. Ing. Viera Horčicová), podle kterých se necítí být podjati a nejsou jim známy jakékoli důvody pro vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci. Tito soudci dále shodně uvedli, že podle jejich názoru nejsou důvody uvedené žalobkyní podřaditelné pod důvody podjatosti. Ve vyjádření předsedkyně senátu 10 A Mgr. Brothánkové je kromě toho uvedeno, že pod sp. zn. 10 A 344/2011 nebyl veden spor, jehož by byla žalobkyně účastníkem, zřejmě se mělo jednat o spor vedený pod sp. zn. 11 C 344/2011.

Vyloučení soudců a dalších osob upravuje § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dle odst. 1 tohoto ustanovení jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci lze jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Tento postup je v souladu s ústavní zásadou, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod); přípustnou výjimku z této zásady představuje pouze vyloučení soudce ze zákonem stanovených důvodů nebo na základě námitky podjatosti uplatněné stranou sporu. Tyto výjimky nejsou s uvedenou zásadou v rozporu, naopak akcentují další klíčový ústavní princip, jímž je princip nestrannosti soudců.

Ze shora uvedené právní úpravy, jakož i z citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, rovněž vyplývá, že o námitce podjatosti soudců krajského (zde městského) soudu je možno rozhodnout pouze tehdy, byla-li taková námitka vznesena včas. Pokud by uvedená námitka podjatosti byla podána opožděně, pak by k ní Nejvyšší správní soud nemohl ve smyslu § 8 odst. 5, věty třetí, s. ř. s. přihlížet.

Z obsahu předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatelka byla zároveň s doručením výzvy k zaplacení soudního poplatku poučena o složení senátu a o právu namítat podjatost soudců specializovaného senátu 10 A. Dle doručenky založené ve spisu jí bylo poučení o právu namítat podjatost soudců doručeno dne 22. 7. 2011 prostřednictvím jejího zástupce advokáta JUDr. Radka Rozmánka. Proto jí lhůta v délce jednoho týdne pro uplatnění námitky podjatosti počala běžet v den následující po dni doručení této písemnosti, tzn. dne 23. 7. 2011 a skončila dne 29. 7. 2011 (pátek). Námitka podjatosti v této věci však byla podána k městskému soudu až dne 23. 2. 2012, tedy zjevně po uplynutí lhůty stanovené v § 8 odst. 5 s. ř. s.

Uvádí-li žalobkyně, že zjistila důvod podjatosti až s doručením usnesení městského soudu sp. zn. 10 A 355/2011, pak zřejmě naráží na to, že by jí označení soudci měli být vyloučeni z důvodu své předchozí rozhodovací činnosti v jiném (předchozím) řízení vedeném se žalobkyní. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v tomto ohledu je rozhodující znění § 8 odst. 1 třetí věta s. ř. s., podle níž *„důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech"*. Žalobkyně vznesla pouze obecnou námitku proti způsobu, jakým postupovali členové senátu 10 A v jiných věcech (porušení rovnosti účastníků a zvýhodnění žalovaných orgánů veřejné moci, a to dokonce nepravdivými tvrzeními), aniž by uvedl jakékoli konkrétní nestandardní projevy či postupy, které by jmenovaní soudci vůči ní činili. Žalobkyně neuvedla ani žádné konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by jmenovaní členové senátu 10 A měli k věci či účastníkům nějaký vztah (srv. blíže např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. Nao 75/2010, přístupné na www.nssoud.cz). Doručení uvedeného usnesení městského soudu sp. zn. 10 A 355/2011 tedy z povahy věci nemohlo způsobit vznik důvodu podjatosti jmenovaných soudců v posuzované věci.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal, že námitka podjatosti vznesená v předmětném řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 10 A 126/2011 není důvodná. Proto rozhodl, že soudci senátu 10A městského soudu uvedení ve výroku tohoto usnesení nejsou vyloučeni z projednání a rozhodování této věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu